bobo

leuk en leerzaam

Nr. 28
losse nummers f 1,30
België 21 F.

Bobo

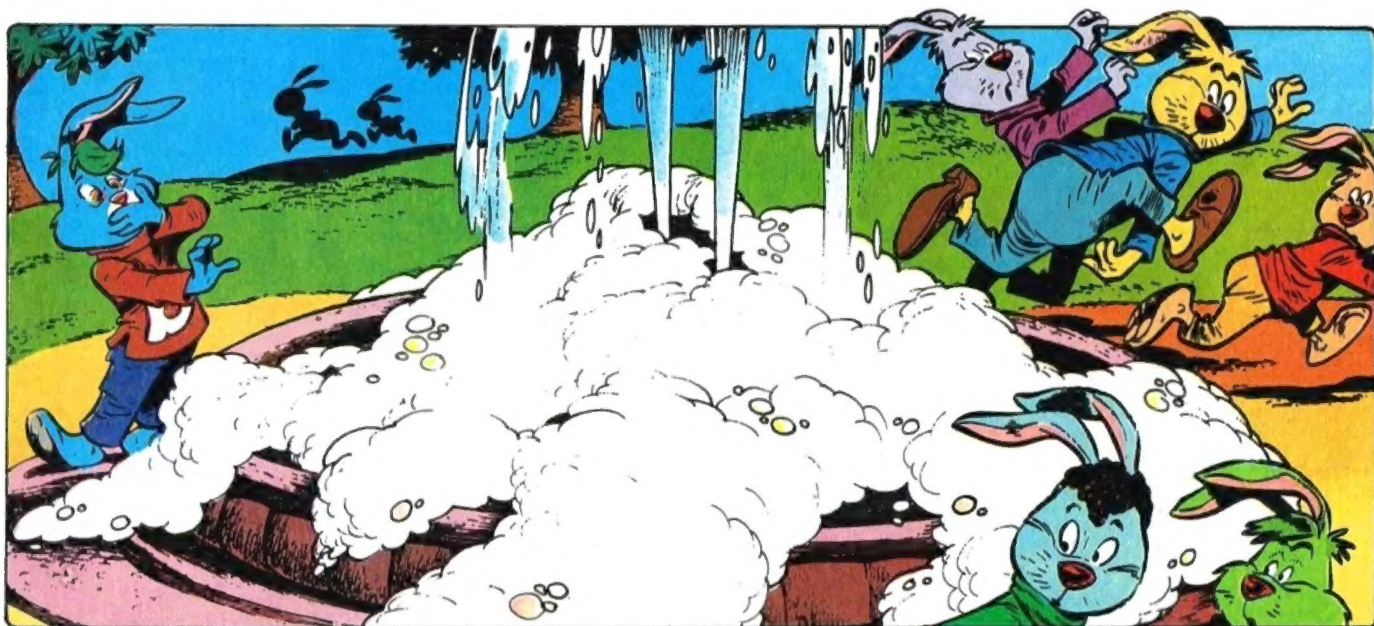
Toen Bobo met vakantie in de stad was, bij opa en oma, heeft hij een fontein gezien. Wat was dát mooi! Al dat spuitende en vallende water!

„Wát zou er gebeuren," denkt Bobo, „als je dáár een flesje afwasmiddel in zou gooien...!"

Hij MOET weten, wat er dan gebeurt! In oma's keuken weet hij het afwasmiddel wel te staan! Als niemand kijkt, leegt hij de fles in de fontein!

Het water schuimt! En schuimt! Vreselijk! Als Bobo dat had geweten, had hij het nooit gedaan! Bergen schuim kruipen over de rand, de paden op! De mensen schrikken ervan en hollen angstig weg!

„Wat is dat? Wat IS dat toch," roepen ze angstig. Bobo wéét wel wat dat is. Maar hij durft niets te zeggen. En hij wordt zelf trouwens ook bang van al die reusachtige schuimbergen. „O, o!" jammert hij.

een rare droom

Bobo vlucht ook voor het schuim. Het haalt hem bijna in! „Had ik het maar nooit gedaan!" denkt hij. Maar nu is het te laat...

Het schuim komt achter de hollende Bobo aan. Tot in de straat bij opa en oma! Tot voor het huis! „Doe toch gauw open!" huilt Bobo.

Nèt op tijd krijgt hij de deur dicht. Het vreselijke schuim kruipt tegen de deur op! Komt er dan nooit een eind aan? „Opa! Opa!" roept Bobo bang.

En dan... Bobo schrikt wakker, omdat hij zélf „Opa!" roept. „Wat is er?" zegt mama, die hem gehoord heeft. Zó blij is Bobo nooit geweest. Hij heeft alles gedroomd! Hij is veilig thuis, in zijn eigen bed!

Aan het ontbijt moet hij natuurlijk zijn droom vertellen! Iedereen moet lachen om het schuim in de fontein. „Misschien probeer ik het tóch eens..." zegt Bobo. „Nou," zegt papa, "als je dat maar uit je hoofd laat!"

Jip en Janneke

Glijbaantje

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Op de hoek van de straat is een winkel. En bij die winkel is een trapje. En naast dat trapje is een glijbaantje. Van steen.

Kijk eens, zegt Jip. Daar durf ik best af.

Ik ook, zegt Janneke.

Ik eerst, zegt Jip.

En hij glijdt eraf. Het gaat heel hard.

Nou ik, zegt Janneke. En zij glijdt er ook af. Ze gilt van plezier.

Om se beurt, zegt Jip. En dan doen ze het om se beurt. Een hele tijd lang.

Jip! Jip! Waar zit je? Jip en Janneke!

Je moeder roept, zegt Janneke.

Ja, Jips moeder roept. Ze weet niet waar Jip is.

Jip en Janneke komen hard aanhollen.

Wat doen jullie toch? roept moeder.

We glijden zo fijn, zegt Jip. Kijk eens, moeder. Kom eens kijken.

Moeder komt kijken. En ze ziet hoe mooi het gaat.

Ik vind het wel fijn, zegt ze. Maar laat je broek eens zien, Jip.

Jip laat zijn broek zien. O jee, er zit al een gat in. Een groot gat.

Ja, zegt moeder, dat dacht ik wel. Als je zolang van de stenen stoep glijdt, dan krijg je een gat in je broek. Laat jouw broekje eens zien, Janneke.

Janneke tilt haar rokje op. O, o, zij heeft ook een gat in haar broekje. En ze had net zo'n mooi broekje.

Blauw met een ruitje. Net als haar jurk.

Mogen we nou niet meer glijden? vraagt Jip angstig. Het ging net zo fijn.

Weet je wat, zegt moeder. We gaan thuis een glijbaan maken. Kom maar mee.

En moeder maakt thuis een glijbaan. Van een grote plank.

Die plank zet ze tegen de bank. En dan een kussentje erop. En daar mogen Jip en Janneke nu afglijden.

Ziezo, zegt moeder. Dat is ook niet zo koud. Al die stenen stoepjes is niks gedaan. Daar vat je kou van. Maar deze glijbaan is binnen. Lekker warm.

Nu, Jip en Janneke vinden het ook best.

En de moeder van Jip zet een stuk in Jip z'n broek.

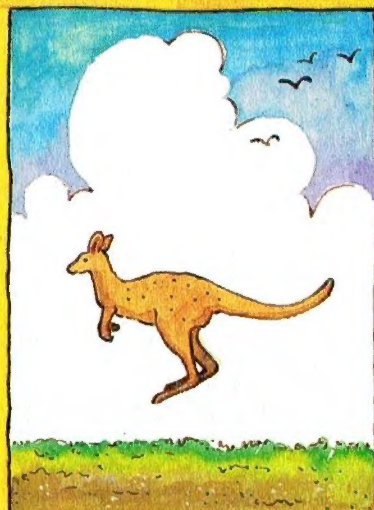
En de moeder van Janneke zet een stuk in Janneke d'r broek.

Nu hebben ze weer allebei hele broeken.

A. Pot

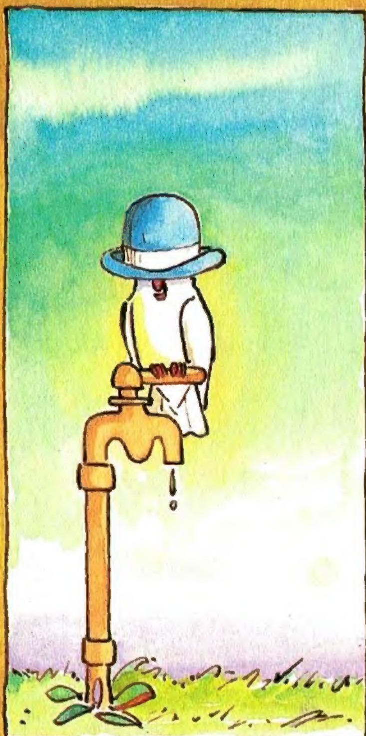
Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

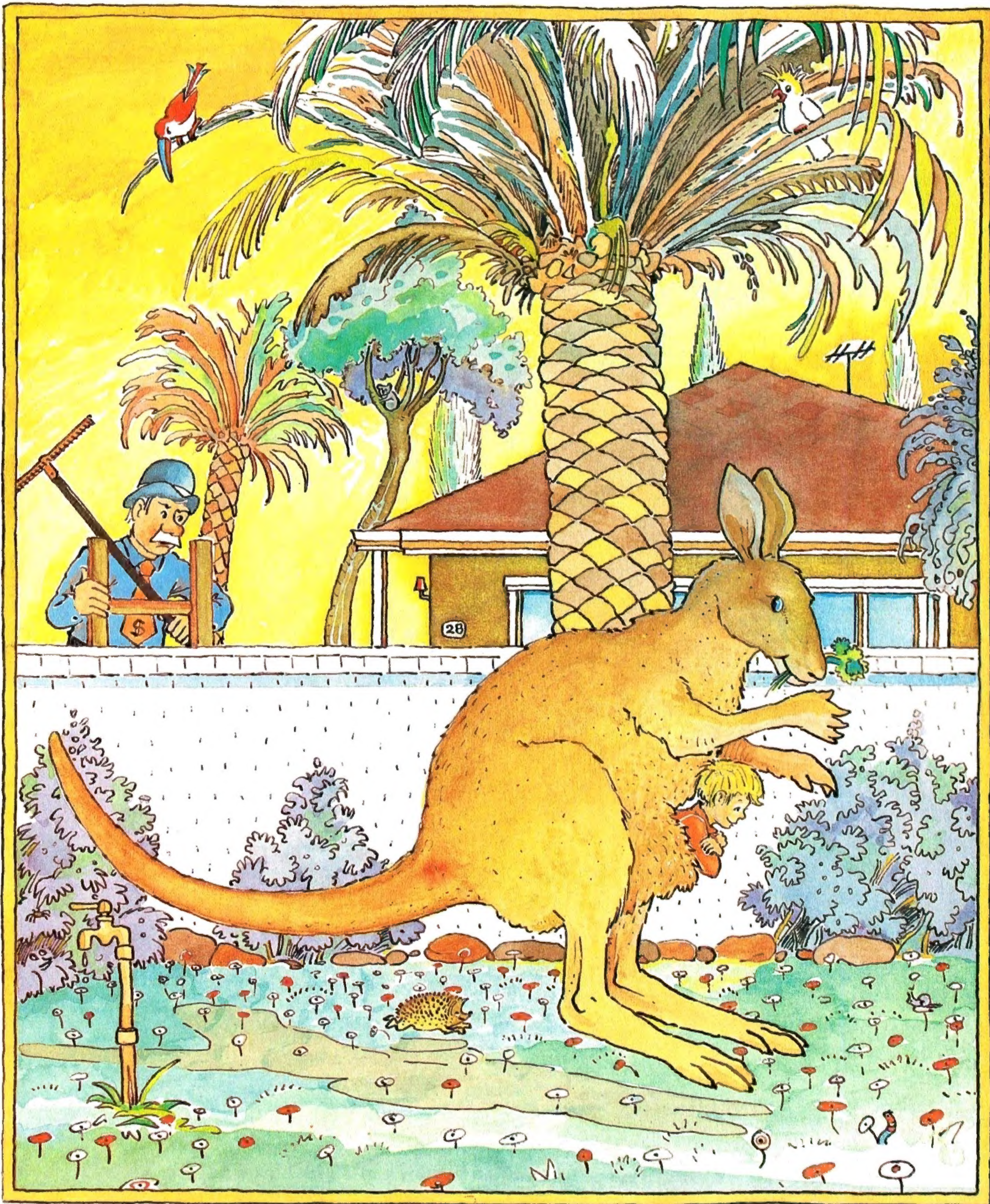
Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een kangoeroe.
We spelen samen in de achtertuin,
en we doen:
wie het verst kan springen.
Met een wip
gaat hij over de schutting,
en landt in de tuin van de buurman,
midden in de groente.
De buurman komt naar buiten.
Hij is boos en roept:
„Uit m'n andijvie."
Mijn vriend neemt er een hapje van
en in een wip
is hij weer bij mij terug.
De buurman komt achter ons aan,
met een hark.
Mijn vriend zegt tegen mij:
„Stap maar in mijn buidel."
Samen springen wij weg
over het tuinpad,
langs de zandbak
en voor we het weten,
zijn we buiten de stad.
Daar kan de buurman
ons niet meer krijgen.

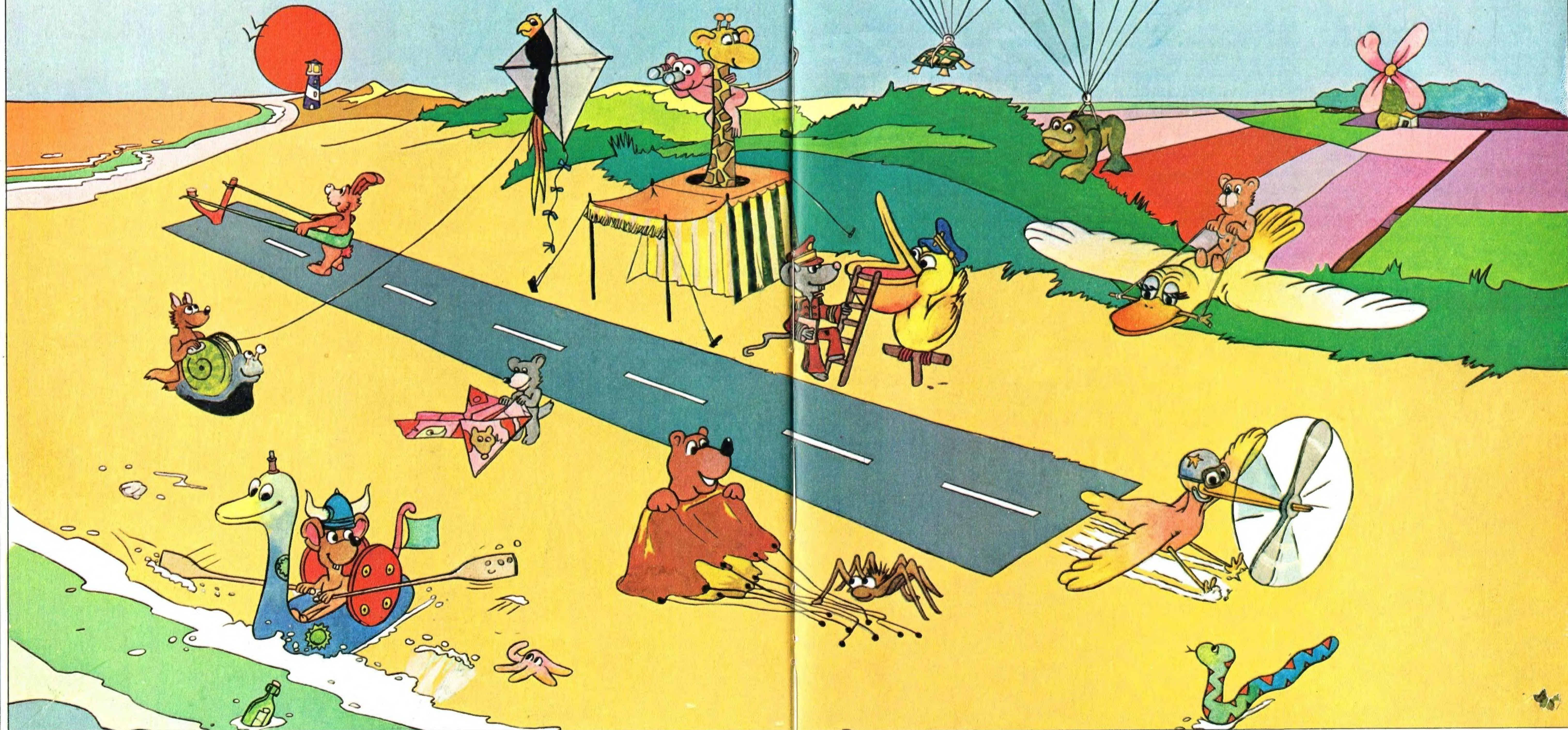

28

Beestenboel

„Kijk" roept Jasper, „nou ga ik gewoon in deze katapult staan en... tjoep. Zo sta ik hier, zo sta ik in China!" Iedereen wil de hoogte in. Strik de Muis houdt zich goed vast aan de lange nek van Gaffel; die de uitkijktoren is. En kijkt wie er nu weer landen gaat. De slimme papegaai laat zich een keertje lekker vliegen.

Op de landingsbaan komen alle luchtdieren bij elkaar; Ester de Kikker, Gerrit de Ooievaar met een snelle propeller aan zijn snavel en Hammie de Pelikaan die de luchtpost verzorgt. Zo te zien zijn het allemaal plezierviegers. Gelukkig maar!

En wat er toen gebeurde.....

Tekst: Simone Schell
Tekening: The Tjong Khing

Weet je nog van dat meisje Anoes, dat haar speelgoed in de rugzak van oom Beer stopte?
Die oom ging op wandelreis naar de bossen.
Eerst had hij niets in de gaten.
En wat er toen gebeurde...

Ik mocht een eindje meerijden van een vrachtwagenchauffeur, want het regende dat het goot. Plotseling hoorde ik stemmetjes en het leek wel alsof die uit mijn rugzak kwamen. Een soort ruzie was het over prikvoeten en lappenpoten. De radio, dacht ik. Dat komt natuurlijk uit de radio. Ik deed dus rustig mijn rugzak open om iets te pakken en ik deed die metéén weer dicht. Maar de chauffeur, die had het gezien en zeker om grappig te zijn zei hij: „Zo, heeft U wat speelgoed voor onderweg meegenomen?"
„Nee!" antwoordde ik onmiddellijk. „Die zijn van Anoes, dat is een kind en die is gek. Zulke dingen doet ze nu altijd. Overal stopt ze speelgoed in. Raar kind. Ik gooi die dingen straks wel eventjes ergens in een vuilnisbak. Rommel! Bah."
Ik zei dat natuurlijk om me groot te houden want ik schaamde me nogal. Maar ik had dat nog niet gezegd of Kiena begon te schreeuwen. „O, ja? Ben ik soms rommel? Weet jij dat ik een heleboel geld heb gekost."
Hoorde die chauffeur dat ook? Hij lachte zo vreemd naar me.
Ik ging heel hard praten. „Lekker weertje, nietwaar? Nu ja, het regent wel maar die regen houdt wel op. Zo gaat het altijd met regen."
Gelukkig moest die chauffeur even benzine gaan tanken en toen deed ik snel mijn rugzak open.
„Wat zullen we nu krijgen," siste ik. „Wat doen jullie in mijn rugzak?"
„Dotje, de babypop heeft honger en een natte luier want ze is een plaspop en Kiena d'r bloes wordt nat," zei die Zwef. „Ik wil eruit. Ik wil schone kleren aan. Ik wil kijken," schreeuwde Kiena.
„Niks kijken," riep ik. „Jullie houden je mond. Is dat goed begrepen? Als jullie één woord zeggen dan gooi ik jullie eruit. Zomaar, hupsakeetje de straat op!!" De chauffeur kwam weer terug en weet je wat ik deed? Ik stopte mijn hand in mijn rugzak en als er eentje zijn mond open deed dan

hield ik mijn hand ervoor. En ondertussen praatte ik maar tegen die chauffeur. „Gek programma op de radio. Wat een boel auto's zijn er vandaag op de weg. Nou, nou. Tjonge Tjonge. Ei, Ei," dat zei ik ook nog. Ik leek wel gek.
Toen ik eindelijk uit de vrachtwagen was gestapt, heb ik ergens een heel rustig plekje gezocht onder een mooie boom.
„Doe nu maar gewoon je rugzak open," zei ik tegen mezelf.
„Er is niets aan de hand. Die rommel kan niet praten. Je hebt het alleen maar gedacht."
Kwam er iemand aan? Nee. Het was heel stil. Het leek wel of ik alleen op de wereld was. Ik maakte heel voorzichtig mijn rugzak open… maar ik hoorde het al. „En nu wil ik eruit," riep Kiena.
„Je mag er uit. Jullie mogen er allemaal uit," zei ik.
Dotje de babypop begon te huilen.
„Ze heeft honger," zei Zwef de clown. „In het klerenzakje van Kiena zit haar poppenflesje."
„Moet ik die babypop de fles geven?" stamelde ik.
„Je moet mij andere kleren aantrekken," blies Kiena.
„Ik denk er niet over," zei ik. „Ik peins er niet over. Ik laat jullie hier liggen en dan komt er vanzelf een aardig kind en dat kind neemt jullie wel mee."
Kijk maar wat ik deed!
Ik liep weg.
Had ik nu maar niet achterom gekeken.
Het was ineens zo stil geworden.
Daar zaten ze.
„En Anoes dan?" vroeg Zwef. „Dan ziet Anoes ons nooit meer."
Ik liep terug. Stapje voor stapje. Zal ik wel… of… zal ik niet…
„Nou goed," zei ik. „Nou goed. Ik neem jullie mee maar we spreken één ding af. ER WORDT NIET MEER TEGEN MIJ GEPRAAT EN ZEKER NIET ALS ER MENSEN IN DE BUURT ZIJN."
Het bleef heel stil.
Daar ging ik… Een grote vent.
Met een rugzak vol speelgoed.
En wat er toen gebeurde…
dat vertel ik de volgende keer.

Tien vliegers aan een touwtje

Tekening: Ingrid Bévort

Er staat een aardig windje. Zodat alle kinderen op het strand fijn kunnen vliegeren. „Nog hoger," schreeuwen ze. Dat kan zomaar niet, want de touwtjes zitten in de war. Niemand weet meer wat zijn vlieger is. Weet jij het misschien? Hiernaast zie je een meisje met drie hele grote vliegers. Wat jammer nou dat ze nog helemaal wit zijn. Wil jij ze een kleurtje geven of er een leuk gezicht op tekenen?

Eb en vloed

Op het eerste plaatje is het eb. Dan is het strand breed en kun je heerlijk spelen. Vaders en moeders liggen lui te zonnen. Plotseling komt de vloed op zetten. Het water komt op het strand. De golven rollen over het zandkasteel. Zie jij wat er op het tweede plaatje anders is?

Tekening: Jean Cameron.

beste ouders

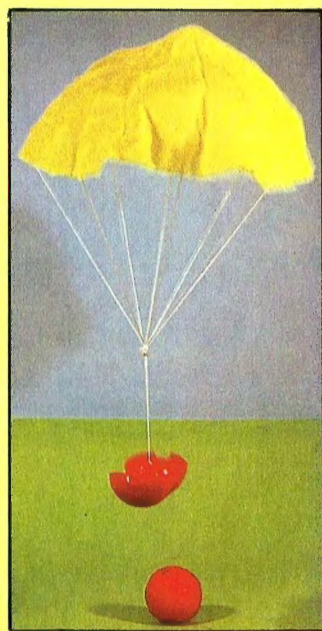
Knuffeldier voor op reis

Makkelijk zo'n knuffeldier! Vooral als uw kind moe achter in de auto zit, op weg naar het vakantieadres. Dit beestje zet u zó in elkaar. In de handwerkzaak kunt u lapjes stof kopen met verschillende voorstellingen er op. Stik de zijkanten dicht, maar laat een gaatje open om hem op te vullen. Dit kunt u met speciale kussenvulling doen, maar u kunt er ook schapewol of watten voor gebruiken.
De prijs van een lapje is f 7,95.

Parachute uit een balletje

Eerst is het een gewoon balletje.
Maar als het balletje flink hoog de lucht in wordt gegooid, gaat het open en er komt een parachute tevoorschijn. Heel langzaam zweeft hij dan naar beneden. Leuk voor aan het strand of op de camping.
Te koop in de speelgoedzaak.
Prijs: f 2,95.

Reis om de wereld met een vlieger

Dit boek gaat over een jongetje dat wel eens wat anders wil dan iedere dag naar school gaan en z'n bord leeg eten. Daarom bouwt hij een grote vlieger en zweeft zo de lucht in. Overal waar hij komt beleeft hij een spannend avontuur.
„De jongen en de vlieger" kost f 14,50.
Uitgave Kosmos.

Steeds een andere puzzel

Puzzels zijn er genoeg te koop. Maar deze puzzel is net even anders. Steeds kan er een andere voorstelling met de kaartjes gelegd worden. Het past altijd! Dit spel van Ravensburger is in de speelgoedzaak te koop. Prijs: f 18,95.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Vakantie knutselboekje

De vakantietijd staat weer voor de deur. Daarom staat volgende week Kleutertje Knutsel vol met knutselideetjes, die thuis of op het vakantieadres gemaakt kunnen worden. Leg de schaar maar vast klaar!

bobo **Nr. 28 – 13 juli 1979**
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 9420.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 9420.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 9420.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij. (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Zo heet het allemaal

Tekst: Dolf Verroen
Tekening: Reintje Venema

UIT

jas aan
das om
schoenen aan
handje geven
stap
stap
stap
denk om de trap
voorzichtig hoor!

